วารสาร Mahidol R2R e-Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2569
Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาของผลงานตีพิมพ์ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล Web of Science (WoS) ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2566

Descriptive Statistical Analysis of Research Publications Indexed in the Web of Science (WoS) Database from the Faculty of Pharmaceutical Sciences, Prince of Songkla University, 2014-2023

ปิติมา ถิรโชติชัยกุล[1*] และ เกษมสิริ จันทรโชติ[1,2]
Pitima Tirachodchaikul[1*] and Kasemsiri Chandarajoti[1,2]

บทคัดย่อ

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) มีการจัดระดับมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำ มีการสนับสนุนทุนวิจัยและกำหนดผลลัพธ์การวิจัยเป็นการตีพิมพ์ระดับนานาชาติซึ่งสะท้อนการสร้างองค์ความรู้และเป็นดัชนีชี้วัดที่สำคัญในการดำเนินการวิจัยของอาจารย์นักวิจัย วารสารระดับนานาชาติที่อาจารย์นักวิจัยสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการส่วนใหญ่ถูกจัดอันดับคุณภาพในฐานข้อมูล Web of Science (WoS) และ Scopus ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาคือระหว่างปี พ.ศ. 2557-2566 (ค.ศ. 2014-2023) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) และคณะเภสัชศาสตร์รับนโยบายจาก อว. ได้ส่งเสริมและสนับสนุนการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย ผ่านการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์และให้รางวัลกับผลงานตีพิมพ์ที่มีคุณภาพโดยเน้นฐาน WoS เป็นหลัก ในแต่ละปีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์รวบรวมข้อมูลจำนวนการตีพิมพ์ จำนวนการอ้างอิง และอัตราการตีพิมพ์ต่อจำนวนอาจารย์ รายงานต่อมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามคณะเภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ยังไม่มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม

การศึกษานี้จึงรวบรวมข้อมูลในช่วง 10 ปีย้อนหลัง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนการตีพิมพ์รวม จำนวนการอ้างอิงรวม ตลอดจนวิเคราะห์รายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลงานตีพิมพ์ อาทิ H-index ของนักวิจัย ค่าตีพิมพ์บทความวารสาร สาขาที่ตีพิมพ์ จำนวนวารสารรูปแบบ All Open Access และรายชื่อวารสารที่ได้รับการตีพิมพ์ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา พบว่าคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล WoS ในช่วง 10 ปี รวม 711 เรื่อง และมีจำนวนการอ้างอิง รวมทั้งสิ้น 7,932 ครั้ง เป็นบทความวิจัยในวารสาร (research article) 646 เรื่อง สาขาที่ตีพิมพ์ความถี่มาก คือ Pharmacology/Pharmacy 280 เรื่อง ตีพิมพ์วารสารรูปแบบ Open Access มากขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2564-2566 นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตีพิมพ์ในวารสารสาขา Pharmacology/Pharmacy และสาขาอื่น ๆ ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 52 และ 48 ตามลำดับ ระดับคุณภาพของวารสารที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล WoS ในช่วง 10 ปี ที่นักวิจัยเลือกตีพิมพ์มากที่สุดคือระดับ Q1 ข้อมูลจากการวิเคราะห์สามารถนำไปกำหนดทบทวนนโยบายและสร้างกลไกในการส่งเสริมการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการของอาจารย์นักวิจัยในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อไป

คำสำคัญ: การวิเคราะห์; ผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติ; คณะเภสัชศาสตร์; มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; ฐานข้อมูล Web of Science (WoS)

---

[1]หน่วยส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา, 90110
[2]สาขาวิชาเภสัชเคมี คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา, 90110
[1]Research and Innovation Promotion Unit, Faculty of Pharmaceutical Sciences, Prince of Songkla University, Songkhla, 90110
[2]Department of Pharmaceutical Chemistry, Faculty of Pharmaceutical Sciences, Prince of Songkla University, Songkhla, 90110
*Corresponding Author: pitima.ti@psu.ac.th

Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

Abstract

Thailand's Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation (MHESI) classifies leading research universities and provides research funding tied to international publication outcomes, which function both as indicators of knowledge creation and as key performance metrics for academic staff. In the sciences and technology, the journals in which Thai academics publish are predominantly indexed in Web of Science (WoS) and Scopus. Over the past decade (2014-2023), Prince of Songkla University (PSU) and the Faculty of Pharmaceutical Sciences have implemented policies to encourage international publishing-covering article publishing charges (APCs), offering publication rewards, and prioritizing WoS-indexed outlets. Although annual reports have tracked publication counts, citations, and publications per faculty member, a comprehensive analysis has been lacking.

This study therefore compiles ten years of data and conducts a descriptive analysis of overall publication volume and citations, together with supplementary characteristics including H-index, APCs, subject categories, the extent of publishing in fully open-access journals, and the list of journals used. In 2014-2023, the Faculty produced 711 WoS-indexed international publications accruing 7,932 citations; of these, 646 were research articles. The most frequently represented subject category was Pharmacology/Pharmacy (n=280). Publishing in open-access journals increased notably during 2021-2023. Publications in Pharmacology/Pharmacy and other fields accounted for 52% and 48% of outputs, respectively. Across the decade, journals in the WoS Q1 quartile were selected most often. These findings can inform policy review and the design of institutional mechanisms to further promote high-quality scholarly publishing among academic staff in the Faculty of Pharmaceutical Sciences, PSU.

Keywords: Analysis; International Publication; Faculty of Pharmaceutical Sciences; Prince of Songkla University; Web of Science database

บทนำ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีนโยบายด้านวิจัยทิศทางเดียวกันคือส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรผลิตผลงานวิจัยและสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการผ่านการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับระดับนานาชาติซึ่งมีคุณภาพ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, กองแผนงาน, 2560) หนึ่งในดัชนีวัดคุณภาพของผลงานตีพิมพ์คือระดับ Quartile (Q) ของวารสารที่ถูกจัดอันดับในฐานข้อมูลต่าง ๆ อาทิ Web of Science (WoS) และScopus มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำหนดหลักเกณฑ์ในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ (Article Publishing Charge - APC) และให้รางวัลการเผยแพร่บทความ (Article Reward) ซึ่งเป็นกลยุทธ์ขับเคลื่อนนักวิจัยให้มุ่งตีพิมพ์ผลงานวิจัยระดับคุณภาพสูงทั้งในฐานข้อมูล WoS และ Scopus โดยตั้งอัตราการสนับสนุนที่แตกต่างกันตามระดับ Q และสนับสนุนให้แก่ผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) และผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สำนักวิจัยและพัฒนา, 2566) การตีพิมพ์ผลงานวิจัยยังเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่ถูกใช้ในการจัดอันดับคณะและมหาวิทยาลัยในสาขาและศาสตร์ต่าง ๆ ผ่านองค์กรระดับนานาชาติ เช่น QS World University Rankings by Subject ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่สะท้อนถึงองค์ความรู้ที่นักวิจัยสังกัดมหาวิทยาลัยสร้างขึ้นและสะสมในแต่ละปี ผลการจัดอันดับในปี ค.ศ. 2023 ในสาขา Life Sciences ใช้ข้อมูลนำเข้าที่เกี่ยวข้องกับผลงานตีพิมพ์ ได้แก่ Academic Reputation (ร้อยละ 40) Citations per Paper (ร้อยละ 20) H-index (ร้อยละ 20) International Research Network (ร้อยละ 10) (QS Top Universities, 2025) ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง

Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2564 (2565) ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งตำแหน่งวิชาการมีการกำหนดผลงานทางวิชาการและการตีพิมพ์ซึ่งมีผลโดยตรงให้มหาวิทยาลัยและอาจารย์นักวิจัยเร่งผลิตผลงานทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ตามหลักเกณฑ์การยอมรับวารสาร เพื่อให้สามารถขอกำหนดตำแหน่งวิชาการได้ และมีผลให้มหาวิทยาลัยสร้างแรงจูงใจในการผลักดันให้นักวิจัยตีพิมพ์ในวารสารที่ผ่านเกณฑ์และอยู่ในฐานข้อมูลสากล

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลงานตีพิมพ์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย โกสินธุ์ ศิริรักษ์ และ กิตติพร ศรีเพ็ชร (2565) พบว่าการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ในฐานข้อมูล Scopus ระหว่างปี พ.ศ. 2559-2563 (ค.ศ. 2016-2020) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายและกลไกในการขับเคลื่อนงานวิจัยที่ชัดเจนมีการให้รางวัลด้านการวิจัยในสาขาต่าง ๆ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ให้เป็นมหาวิทยาลัยระดับสากลหรือ World Class University ศรีสุดา คล้ายคล่องจิตร และวรวรรณ วาณิชย์เจริญชัย (2564) พบว่าการฝึกอบรมวิธีการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ และการเชิญ Visiting Professor จากมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศมาให้คำแนะนำในการแก้ไขภาษาต่างประเทศตลอดจนการจัดกิจกรรมรูปแบบ Research Camp ช่วยให้นักวิจัยตีพิมพ์ผลงานในวารสารวิชาการระดับนานาชาติได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น พิเชษฐ์ เทพสุวรรณ์ (2563) พบว่าการกำหนดหัวข้อวิจัยที่อยู่ในกระแสของสาขาวิชาหรือในลักษณะพหุวิทยาการที่สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ความต้องการของทั้งมหาวิทยาลัย สังคมและประเทศชาติมากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยมหิดลมีนโยบายในการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานและจำนวนงบประมาณสนับสนุนมีแนวโน้มที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กับจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่เพิ่มขึ้นด้วย (มหาวิทยาลัยมหิดล, กองบริหารงานวิจัย, 2568)

ในแต่ละปี คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวบรวมข้อมูลจำนวนการตีพิมพ์ จำนวนการอ้างอิง และอัตราการตีพิมพ์ต่อจำนวนอาจารย์ และรายงานต่อมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ยังไม่มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ประกอบกับการที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปรับนโยบายสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานจากฐาน WoS เป็น Scopus เท่านั้นในปี พ.ศ. 2566 ทำให้ผู้เขียนเล็งเห็นข้อมูลการตีพิมพ์สะสมจากฐาน WoS ที่ยังไม่ได้รับการวิเคราะห์ย้อนหลัง จึงสนใจวิเคราะห์ผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของนักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล WoS ที่ผ่านมาในช่วง 10 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2557-2566 (ค.ศ. 2014-2023) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา แสดงผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มการตีพิมพ์ผลงาน และแสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์นักวิจัยของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการศึกษานี้แตกต่างจากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานอื่น ๆ ที่มีการวิเคราะห์และแสดงผลด้าน H-index รายบุคคลและรายงานค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการตีพิมพ์ผลงานวิจัยซึ่งสอดคล้องกับวารสารประเภท All Open Access ผลการวิเคราะห์ที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลนำเข้าเพื่อสร้างนโยบายและสิ่งแวดล้อมในการสนับสนุนการตีพิมพ์ผลงานวิชาการจากมหาวิทยาลัยและคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในทิศทางที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา-นครินทร์ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล WoS ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ขอบเขตของเรื่อง

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้คือผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติและข้อมูลที่เกี่ยวข้องของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล WoS ในช่วง 10 ปี ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

วิธีการวิเคราะห์และการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้คือนักวิจัยสังกัดคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติในฐานข้อมูล WoS ในช่วง 10 ปี โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์คือ ระบบค้นหาข้อมูลผลงานตีพิมพ์ของฐานข้อมูล Web of Science, ข้อมูลวารสารของฐานข้อมูล Journal Citation Reports (JCR), ข้อมูล

วารสาร Mahidol R2R e-Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2569
Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

วารสาร Open access และฐานข้อมูลค่าตีพิมพ์บทความวารสาร (Article Publishing Charge - APC) ของสำนักทรัพยากรการเรียนรู้คุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ฐานข้อมูล Article Reward Online (ARO) ของสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย จำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิง, การจำแนกผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ตามประเภทของเอกสาร (Document Types), การจำแนกผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติที่เผยแพร่ในทุกฐานข้อมูล และผลรวมค่าตีพิมพ์บทความวารสาร (Article Publishing Charge - APC) จากการส่งผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ประเทศที่ตีพิมพ์ร่วมกันสูงสุด 10 อันดับแรก, ชื่อหน่วยงานภายในประเทศสังกัดผู้แต่งที่ตีพิมพ์ร่วมกันสูงสุด 10 อันดับแรก และการจำแนกตามหมวดหมู่สาขา (Categories) 10 อันดับแรก, การผลิตผลงานของนักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวม 10 ปี ด้านจำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติ จำนวนการอ้างอิงผลงานตีพิมพ์ จำนวนผลงานตีพิมพ์ที่เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ และจำนวนการอ้างอิงของผลงานตีพิมพ์ที่เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ, จำนวนวารสารรูปแบบ All Open Access ของคณะเภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, รายชื่อวารสารวิชาการ 10 อันดับแรกของผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติ

ผู้เขียนบันทึกข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบไฟล์ Excel แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และเรียงลำดับข้อมูลจากมากไปน้อย ด้วยการแสดงผลเป็นตารางและกราฟ

ผลการวิเคราะห์

จากการสืบค้นข้อมูลผลงานตีพิมพ์ของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล Web of Science (https://www.webofscience.com) โดยกำหนดเขตข้อมูลแสดงผลในระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ ดังแสดงในและตารางที่ 1 และ รูปที่ 1 โดยกราฟแท่งแสดงจำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และกราฟเส้นแสดงจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิง พบว่าระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล WoS รวมทั้งสิ้น 711 บทความ และมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิง รวมทั้งสิ้น 7,932 ครั้ง โดยในปี ค.ศ. 2022 มีจำนวนผลงานตีพิมพ์สูงสุด 93 เรื่อง และในปี ค.ศ. 2015 มีจำนวนผลงานตีพิมพ์น้อยที่สุด เท่ากับ 49 เรื่อง และพบว่าแนวโน้มของจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปี จากในปี ค.ศ. 2014 จำนวน 17 ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,719 ครั้ง ในปี ค.ศ. 2023

ข้อมูลจากตารางที่ 1 แสดงผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัย-สงขลานครินทร์ ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 จำแนกตามประเภทของเอกสารที่ปรากฏในฐานข้อมูล WoS โดยลำดับที่ 1 คือบทความวิจัยในวารสาร จำนวน 646 เรื่อง รองลงมาคือ บทความปริทัศน์ในวารสาร จำนวน 25 เรื่อง บทคัดย่อในการประชุมวิชาการ จำนวน 20 เรื่อง บทความที่ตีพิมพ์ในการประชุมวิชาการ จำนวน 16 เรื่อง งานวิชาการบางบทในหนังสือ จำนวน 7 เรื่อง แก้คำผิด จำนวน 3 เรื่อง จดหมาย จำนวน 3 เรื่อง บทบรรณาธิการ จำนวน 2 เรื่อง บทความรอการตีพิมพ์ จำนวน 1 เรื่อง และบทความถูกถอน จำนวน 1 เรื่อง ตามลำดับ

วารสาร Mahidol R2R e-Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2569
Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

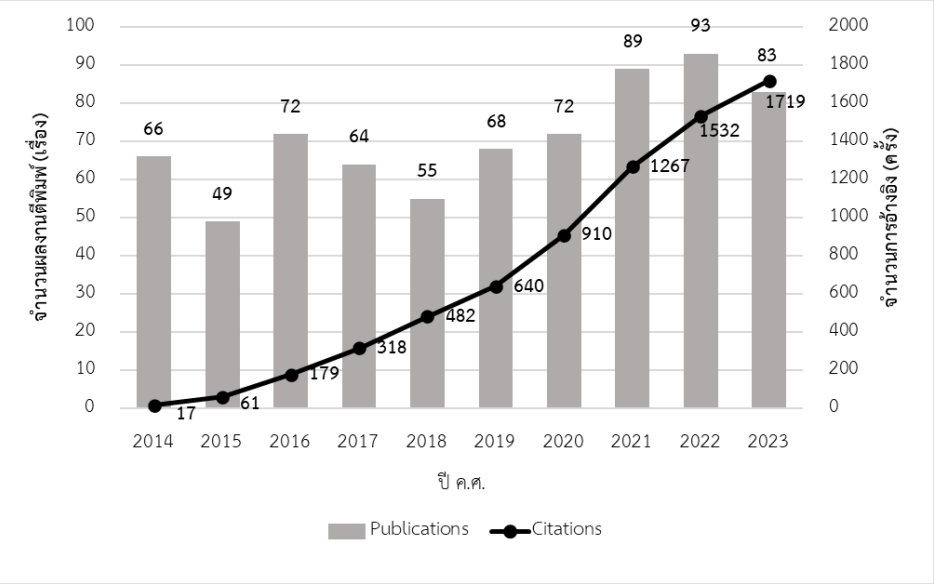

รูปที่ 1 จำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิง ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

ตารางที่ 1 การจำแนกประเภทของเอกสาร (Document Types) ของผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการตาม Core collection ของ Web of Science ในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

ประเภทของเอกสาร	จำนวน (เรื่อง)
บทความวิจัยในวารสาร (Research Article)	646
บทความปริทัศน์ในวารสาร (Review Article)	25
บทคัดย่อในการประชุมวิชาการ (Meeting Abstract)	20
บทความที่ตีพิมพ์ในการประชุมวิชาการ (Proceeding Paper)	16
งานวิชาการบางบทในหนังสือ (Book Chapters)	7
แก้คำผิด (Correction)	3
จดหมาย (Letter)	3
บทบรรณาธิการ (Editorial Material)	2
บทความรอการตีพิมพ์ (Early Access)	1
บทความถูกถอน (Retracted Publication)	1
รวม	**724***

* จากผลงานตีพิมพ์รวม 711 ฉบับ บางฉบับจำแนกอยู่ในประเภทของเอกสารมากกว่า 1 ประเภท

วารสาร Mahidol R2R e-Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2569
Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

ตารางที่ 2 การจำแนกผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในทุกฐานข้อมูลระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

Years	ค่าตีพิมพ์บทความวารสาร (แสนบาท)	จำนวนผลงานในฐาน WoS (ฉบับ)	จำนวนผลงานในฐาน Scopus (ฉบับ)	จำนวนผลงานในฐานข้อมูลอื่น (ฉบับ)	จำนวนผลงานรวม (ฉบับ)	จำนวนผู้ประพันธ์ที่มีชื่อ ตำแหน่งใด ๆ (คน)	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (คน)	อัตราส่วนการตีพิมพ์ (ฉบับต่อคน)
2014	0.29	66	4	1	71	33	76	0.93
2015	0.28	49	4	1	54	33	76	0.71
2016	0.31	72	19	1	92	43	76	1.21
2017	0.26	64	15	8	87	33	74	1.18
2018	1.06	55	6	1	62	37	73	0.85
2019	1.00	68	8	0	76	37	72	1.06
2020	0.62	72	3	3	78	38	73	1.07
2021	3.30	89	11	1	101	43	72	1.40
2022	8.38	93	10	3	106	36	70	1.51
2023	5.32	83	10	0	93	36	72	1.29

* TCI, Pubmed, MDPI และ อื่น ๆ

ข้อมูลจากตารางที่ 2 พบว่านักวิจัยตีพิมพ์ผลงานในฐาน WoS เป็นส่วนใหญ่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย ซึ่งวารสารเหล่านี้ก็อยู่ในฐาน Scopus เช่นกัน อย่างไรก็ตามมีนักวิจัยส่วนน้อยที่เลือกตีพิมพ์ในวารสารที่ไม่อยู่ในฐาน WoS แต่อยู่เฉพาะฐาน Scopus และตีพิมพ์ในฐานข้อมูลอื่น ๆ เช่น TCI Pubmed MDPI และอื่น ๆ เมื่อพิจารณาจำนวนนักวิจัยที่ตีพิมพ์ในปีนั้น ๆ พบว่ามีสัดส่วนอยู่ในช่วงร้อยละ 40-50 ของจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด หากคำนวณเป็นอัตราส่วนการตีพิมพ์ต่อคน คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ยังสามารถผลิตผลงานตีพิมพ์ที่ในช่วง 0.7-1.5 ฉบับต่อคน นอกจากนี้ หากพิจารณาค่าตีพิมพ์บทความวารสาร (Article Publishing Charge - APC) ของผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล WoS ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 พบว่าในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตีพิมพ์ผลงานในวารสารที่มีค่า APC เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในช่วง ค.ศ. 2021-2023 ค่า APC รวมในแต่ละปีเพิ่มขึ้นมากรวมระดับแสนบาทต่อปี (3-8 แสนบาท)

จากการเปรียบเทียบ จำนวนผลงานตีพิมพ์ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 และจำนวนอาจารย์ประจำ (รูปที่ 2) พบว่าแนวโน้มจำนวนผลงานตีพิมพ์ในแต่ละปีมีจำนวนฉบับมากกว่าจำนวนอาจารย์ทั้งหมด มีเพียงปี 2015 และ 2018 ที่จำนวนผลงานวิจัยน้อยกว่าจำนวนอาจารย์ เนื่องจากในทั้ง 2 ปีดังกล่าวผลงานตีพิมพ์ที่เกิดขึ้นลักษณะเป็นงานวิจัยที่ตีพิมพ์เป็นกลุ่มคณะนักวิจัยในฉบับเดียวเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อพิจารณาอัตราการตีพิมพ์ (Published Publication Rate) ในช่วงปีที่ติดกันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงบ้างไม่ต่างกันมาก แต่มีอัตราเพิ่มขึ้นสูงชัดเจนช่วงปี ค.ศ. 2021-2023

วารสาร Mahidol R2R e-Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2569
Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

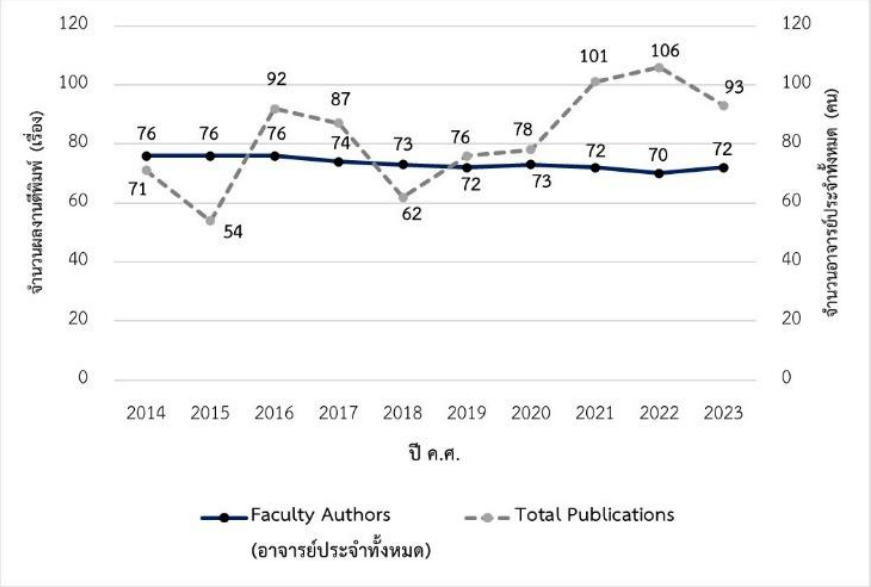

รูปที่ 2 จำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิง ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

ตารางที่ 3 จำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามประเทศที่ตีพิมพ์ร่วมกันสูงสุด 10 อันดับแรก ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

ลำดับ	ประเทศ	จำนวนผลงานตีพิมพ์ (ฉบับ)	จำนวนฉบับของผลงานที่ผู้ประพันธ์บรรณกิจเป็นนักวิจัยในคณะเภสัชศาสตร์ ม.อ. (ร้อยละ)	จำนวนมหาวิทยาลัยในแต่ละประเทศ (แห่ง)
1	USA	58	16 (28%)	49
2	PEOPLES R CHINA	54	8 (15%)	36
3	PAKISTAN	40	16 (40%)	31
4	MALAYSIA	27	5 (19%)	11
5	JAPAN	26	10 (38%)	16
6	SAUDI ARABIA	19	4 (21%)	7
7	SOUTH KOREA	18	6 (33%)	12
8	GERMANY	16	11 (69%)	12
9	INDONESIA	15	7 (47%)	14
10	AUSTRALIA	13	5 (38%)	5

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาถึงความร่วมมือกับนักวิจัยต่างประเทศในการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล WoS ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 พบว่า 10 อันดับแรกของประเทศที่มีผลงานตีพิมพ์ร่วมกันสูงสุดคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 58 เรื่อง รองลงมาคือ สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 54 เรื่อง ปากีสถาน จำนวน 40 เรื่อง มาเลเซีย จำนวน 27 เรื่อง ญี่ปุ่น จำนวน 26 เรื่อง ซาอุดิอาระเบีย จำนวน 19 เรื่อง เกาหลีใต้ จำนวน 18 เรื่อง เยอรมนี จำนวน 16 เรื่อง อินโดนีเซีย จำนวน 15 เรื่อง และออสเตรเลีย จำนวน 13 เรื่อง ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาเฉพาะผลงานที่ผู้ประพันธ์บรรณกิจเป็นนักวิจัย

วารสาร Mahidol R2R e-Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2569
Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

ในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ผลงานที่ตีพิมพ์ร่วมกับนักวิจัยเยอรมนีมากที่สุด (ร้อยละ 69) ผลงานตีพิมพ์ที่นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจรองลงมาได้แก่ ผลงานร่วมกับนักวิจัยจากอินโดนีเซีย (ร้อยละ 47) และปากีสถาน (ร้อยละ 40) ทั้งนี้แม้ว่าจำนวนผลงานที่ตีพิมพ์ร่วมกับนักวิจัยในสหรัฐอเมริกาจะมีจำนวนเรื่องมากที่สุดแต่นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจเพียงร้อยละ 28 และเมื่อพิจารณาจำนวนมหาวิทยาลัยในแต่ละประเทศ พบว่ามีจำนวนค่อนข้างสอดคล้องไปกับจำนวนผลงานตีพิมพ์แสดงให้เห็นว่าการสร้างงานวิจัยร่วมกับนักวิจัยต่างประเทศทำให้เพิ่มโอกาสในการสร้างผลงานวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่นด้วย และทำให้ทราบว่าความร่วมมือในงานวิจัยไม่ได้จำกัดอยู่เพียงมหาวิทยาลัย/หน่วยงานซ้ำเดิม จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาผลงานตีพิมพ์ร่วมกับมหาวิทยาลัยในประเทศ จำแนกตามหน่วยงานสังกัดของผู้แต่งร่วมกับนักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล WoS ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 พบว่า 10 อันดับแรก ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 54 เรื่อง มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำนวน 53 เรื่อง มหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 47 เรื่อง มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 33 เรื่อง มหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์ จำนวน 25 เรื่อง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 24 เรื่อง มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนหน่วยงานละ 18 เรื่อง มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 17 เรื่อง มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 14 เรื่อง และมหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 10 เรื่อง ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจำนวนผลงานที่ผู้ประพันธ์บรรณกิจเป็นนักวิจัยในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ผลงานที่ผู้ประพันธ์บรรณกิจเป็นนักวิจัยในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของผลงานทั้งหมดที่ตีพิมพ์ร่วมกัน มีเพียงแห่งเดียวคือมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำนวน 29 เรื่องจากทั้งหมด 53 เรื่อง (ร้อยละ 55) ส่วนผลงานตีพิมพ์ร่วมกับอีก 9 มหาวิทยาลัย เป็นผลงานที่ผู้ประพันธ์บรรณกิจเป็นนักวิจัยในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ น้อยกว่าร้อยละ 50 จากผลงานตีพิมพ์ร่วมกันทั้งหมด

ตารางที่ 4 จำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามชื่อหน่วยงานภายในประเทศสังกัดผู้แต่งที่ตีพิมพ์ร่วมกันสูงสุด 10 อันดับแรก ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

ลำดับ	ชื่อหน่วยงาน	จำนวนผลงานตีพิมพ์ (ฉบับ)	จำนวนฉบับของผลงานที่ผู้ประพันธ์บรรณกิจเป็นนักวิจัยในคณะเภสัชศาสตร์ ม.อ. (ร้อยละ)	จำนวนคณะเภสัชศาสตร์ของผู้แต่งร่วม (เรื่อง)
1	CHULALONGKORN UNIVERSITY	54	23 (43%)	26
2	WALAILAK UNIVERSITY	53	29 (55%)	44
3	RANGSIT UNIVERSITY	47	17 (36%)	42
4	MAHIDOL UNIVERSITY	33	12 (36%)	6
5	THAMMASAT UNIVERSITY	25	9 (36%)	10
6	CHIANG MAI UNIVERSITY	24	5 (21%)	17
7	KHON KAEN UNIVERSITY	18	5 (28%)	13
	SILPAKORN UNIVERSITY	18	4 (22%)	17
8	NARESUAN UNIVERSITY	17	4 (22%)	15
9	SIAM UNIVERSITY	14	4 (29%)	14
10	UNIVERSITY OF PHAYAO	10	1 (10%)	10

Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการจำแนกหมวดหมู่สาขา (Categories) ของผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 ดังแสดงในตารางที่ 5 พบว่าในรอบระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาหมวดหมู่สาขาที่ได้รับการตีพิมพ์สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่สาขา Pharmacology/Pharmacy มีจำนวนสูงสุดคือ 280 เรื่อง รองลงมาคือสาขา Chemistry Medicinal จำนวน 90 เรื่อง สาขา Biochemistry Molecular Biology จำนวน 67 เรื่อง สาขา Polymer Science จำนวน 61 เรื่อง และสาขา Chemistry Multidisciplinary จำนวน 51 เรื่อง ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การจำแนกหมวดหมู่สาขา (Categories) 10 อันดับแรก ของผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

ลำดับ	การจำแนกหมวดหมู่สาขา	จำนวน (เรื่อง)
1	Pharmacology Pharmacy	280
2	Chemistry Medicinal	90
3	Biochemistry Molecular Biology	67
4	Polymer Science	61
5	Chemistry Multidisciplinary	51
6	Food Science Technology	47
7	Plant Sciences	45
8	Multidisciplinary Sciences	33
9	Integrative Complementary Medicine	31
10	Chemistry Applied	26

เมื่อพิจารณาข้อมูลนักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติรวมในช่วง 10 ปีที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล WoS ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังแสดงในตารางที่ 6 พบว่านักวิจัย 1 (Author 1) มี H-index 31 มีจำนวนผลงานตีพิมพ์รวม 10 ปี จำนวน 85 เรื่อง โดยเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจจำนวน 40 เรื่อง (ร้อยละ 47) มีจำนวนการอ้างอิงรวม 1,287 ครั้ง ซึ่งหากพิจารณาเฉพาะผลงานตีพิมพ์ที่นักวิจัย 1 เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจเท่านั้นมีจำนวนการอ้างอิง 620 ครั้ง (ร้อยละ 48) นักวิจัย 2 (Author 2) มี H-index 36 ซึ่งมากกว่านักวิจัย 1 แต่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ 77 เรื่อง ซึ่งน้อยกว่านักวิจัย 1 เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจจำนวน 51 เรื่อง (ร้อยละ 66) ซึ่งมากกว่านักวิจัย 1 มีจำนวนการอ้างอิง 852 ครั้ง จำนวนการอ้างอิงของผลงานตีพิมพ์ที่เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ 523 ครั้ง (ร้อยละ 61) นักวิจัย 9 (Author 9) มี H-index 17 มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ 27 เรื่อง แต่เมื่อพิจารณาการเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจพบว่านักวิจัย 9 ไม่ได้เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ (ร้อยละ 0) และแม้ว่านักวิจัย 9 มีจำนวนการอ้างอิง 252 ครั้ง แต่ไม่ได้มาจากผลงานที่นักวิจัย 9 เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจเลย (ร้อยละ 0) จะเห็นได้ว่า นักวิจัยที่มีค่า H-index สูงไม่สัมพันธ์กับจำนวนผลงานรวมและไม่สัมพันธ์กับจำนวนผลงานรวมในฐานะผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Author 7, 8 และ 9) และนักวิจัยที่มีค่า H-index เท่ากัน (Author 3, 6 และ 10) ไม่สัมพันธ์ใกล้เคียงกันในด้านจำนวนผลงานรวมและจำนวนอ้างอิงรวม

วารสาร Mahidol R2R e-Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2569
Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

ตารางที่ 6 นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติรวมสูงสุด 10 อันดับแรกที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

Authors	H-index	จำนวนผลงานตีพิมพ์รวม 10 ปี (เรื่อง)	จำนวนการอ้างอิงรวม 10 ปี (ครั้ง)	จำนวนผลงานตีพิมพ์ที่เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจรวม 10 ปี (เรื่อง)	จำนวนการอ้างอิงของผลงานตีพิมพ์ที่เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจรวม 10 ปี (ครั้ง)
Author 1	31	85	1,287	40	620
Author 2	36	77	852	51	523
Author 3	20	59	572	19	125
Author 4	25	40	432	18	133
Author 5	26	39	722	25	416
Author 6	20	35	437	18	171
Author 7	18	34	320	8	56
Author 8	15	31	335	13	111
Author 9	17	27	252	0	0
Author 10	20	25	302	18	209

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล WoS ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 ที่อยู่ในวารสารรูปแบบ All Open Access (OA) มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังแสดงในรูปที่ 3 โดยจะเห็นได้ว่าในช่วงต้นของผลที่ได้จากการสืบค้น แม้จะมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่อยู่ในวารสารรูปแบบ OA เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ใน 7 ปีแรก (ค.ศ. 2014-2020) ยังมีจำนวนผลงานตีพิมพ์ที่อยู่ในวารสารรูปแบบ OA น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของผลงานตีพิมพ์ทั้งหมดในปีนั้น ๆ เช่น ในปี ค.ศ. 2014 มีผลงานตีพิมพ์ จำนวน 66 เรื่อง โดยอยู่ในวารสารรูปแบบ OA จำนวน 15 เรื่อง (ร้อยละ 23) ปี ค.ศ. 2015 มีผลงานตีพิมพ์ จำนวน 49 เรื่อง อยู่ในวารสารรูปแบบ OA จำนวน 12 เรื่อง (ร้อยละ 24) และในปี ค.ศ. 2016 มีผลงานตีพิมพ์ จำนวน 72 เรื่อง อยู่ในวารสารรูปแบบ OA จำนวน 24 เรื่อง (ร้อยละ 33) เป็นต้น ทั้งนี้ในปี ค.ศ. 2021-2023 มีการเพิ่มขึ้นของผลงานตีพิมพ์ที่อยู่ในวารสารรูปแบบ OA คือในปี ค.ศ. 2021 มีผลงานตีพิมพ์ จำนวน 89 เรื่อง โดยอยู่ในวารสารรูปแบบ OA จำนวน 49 เรื่อง (ร้อยละ 55) และ นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ 15 เรื่อง (ร้อยละ 30) ปี ค.ศ. 2022 มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ 93 เรื่อง อยู่ในวารสารรูปแบบ OA จำนวน 59 เรื่อง (ร้อยละ 63) และนักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ 27 เรื่อง (ร้อยละ 45) ปี ค.ศ. 2023 มีจำนวนผลงานตีพิมพ์ 83 เรื่อง อยู่ในวารสารรูปแบบ OA จำนวน 55 เรื่อง (ร้อยละ 66) และนักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ 26 เรื่อง (ร้อยละ 47) แสดงให้เห็นว่านักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในฐานะที่เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจสนใจและตัดสินใจตีพิมพ์ในวารสารรูปแบบ OA มากขึ้นในช่วง 10 ปี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง 3 ปี (ค.ศ. 2021-2023) ที่ผ่านมา

วารสาร Mahidol R2R e-Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2569
Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

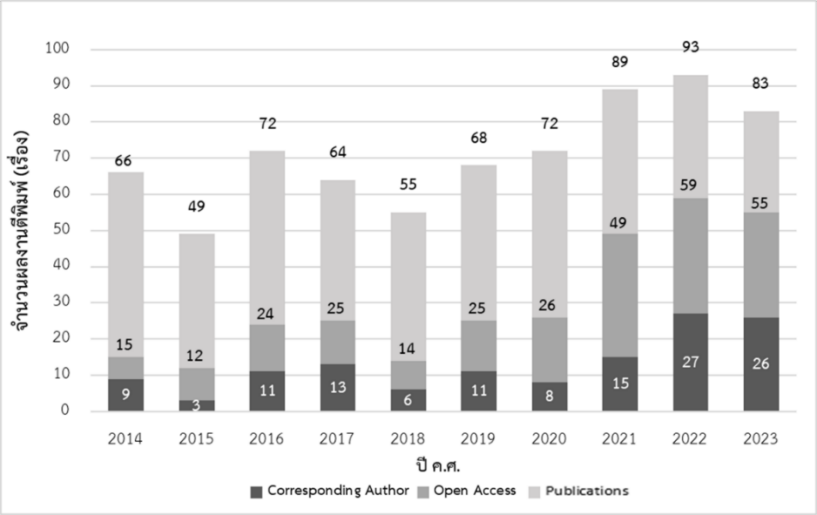

รูปที่ 3 จำนวนวารสารรูปแบบ All Open Access ของผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

ข้อมูลจากตารางที่ 7 เมื่อวิเคราะห์การเลือกวารสารเพื่อตีพิมพ์โดยพิจารณาจากความถี่มากไปน้อย และแสดงผล 10 อันดับแรกของจำนวนผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัย-สงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล WoS ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023 พบว่าใน 10 ปีที่ผ่านมา นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตีพิมพ์ผลงานในวารสาร LATIN AMERICAN JOURNAL OF PHARMACY มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 จำนวน 22 เรื่อง อันดับที่ 2 คือวารสาร MOLECULES จำนวน 20 เรื่อง และอันดับที่ 3 มีจำนวนการตีพิมพ์บทความเท่ากัน 2 วารสาร จำนวนฉบับละ 16 เรื่อง ได้แก่ วารสาร AAPS PHARMSCITECH และวารสาร JOURNAL OF DRUG DELIVERY SCIENCE AND TECHNOLOGY ตามลำดับ ซึ่งวารสารเหล่านี้ถูกจัดเป็นกลุ่ม multidisciplinary หากพิจารณาตามชื่อวารสารที่นักวิจัยสนใจตีพิมพ์ผลงานพบว่าในช่วง 10 อันดับที่แสดงในตารางที่ 7 นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สนใจเลือกส่งผลงานไปยังวารสารที่มีคุณภาพ (Quartile JCR Year 2023) ระดับ Q1 มากที่สุด จำนวน 10 วารสาร รองลงมาคือ Q2 จำนวน 5 วารสาร และ Q3 และ Q4 มีจำนวนเท่ากัน จำนวนละ 3 วารสาร ตามลำดับ อย่างไรก็ตามหากพิจารณาตามหมวดหมู่สาขา (Categories) โดยพิจารณาว่าวารสารนั้น ๆ อยู่ในหมวด Pharmacology/Pharmacy หรือไม่ (Y หรือ N) พบว่ามีวารสารอยู่ในสาขา Pharmacology/Pharmacy จำนวน 12 ฉบับ (ร้อยละ 52) และมีวารสารที่ไม่ได้อยู่ในสาขา Pharmacology/Pharmacy จำนวน 11 ฉบับ (ร้อยละ 48) และพบว่าวารสารที่นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์เลือกตีพิมพ์ในช่วง 10 ปี เป็นวารสารที่ไม่มีค่า APC แต่ช่วงปีหลังวารสารเริ่มมีทางเลือกสำหรับช่องทางในการชำระค่า APC โดยนักวิจัยสามารถเลือกใช้ช่องทาง OA วารสารรูปแบบนี้มีลักษณะเป็น hybrid journal

ตารางที่ 7 รายชื่อวารสารวิชาการ 10 อันดับแรก ของผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล Web of Science ระหว่างปี ค.ศ. 2014-2023

ลำดับ	ชื่อวารสาร	จำนวน (เรื่อง)	Quartile (JCR Year 2023)	Categories: Pharmacology/ Pharmacy	Open access in 2023
1	LATIN AMERICAN JOURNAL OF PHARMACY	22	Q4	Y	S
2	MOLECULES	20	Q2	N	OA
3	AAPS PHARMSCITECH	16	Q2	Y	H
	JOURNAL OF DRUG DELIVERY SCIENCE AND TECHNOLOGY	16	Q1	Y	H

วารสาร Mahidol R2R e-Journal ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2569
Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

ลำดับ	ชื่อวารสาร	จำนวน (เรื่อง)	Quartile (JCR Year 2023)	Categories: Pharmacology/ Pharmacy	Open access in 2023
4	INTERNATIONAL JOURNAL OF BIOLOGICAL MACROMOLECULES	13	Q1	N	H
	PLANTA MEDICA	13	Q3	Y	H
5	PHARMACEUTICS	12	Q1	Y	OA
6	ADVANCED MATERIALS RESEARCH	10	N/A	N	N/A
	JOURNAL OF ETHNOPHARMACOLOGY	10	Q1	Y	H
	PHARMACEUTICAL BIOLOGY	10	Q1	Y	OA
7	ADVANCES IN RUBBER	9	N/A	N	N/A
	JOURNAL OF POLYMERS AND THE ENVIRONMENT	9	Q1	N	H
	PHARMACEUTICAL DEVELOPMENT AND TECHNOLOGY	9	Q2	Y	H
	PHARMACOGNOSY MAGAZINE	9	Q4	N	H
8	HELIYON	8	Q1	N	OA
	SAUDI PHARMACEUTICAL JOURNAL	8	Q2	Y	OA
9	CHIANG MAI JOURNAL OF SCIENCE	7	Q3	N	H
	INTERNATIONAL JOURNAL OF PHARMACEUTICS	7	Q1	Y	H
	NATURAL PRODUCT COMMUNICATIONS	7	Q4	N	OA
	PHYTOTHERAPY RESEARCH	7	Q1	Y	H
10	DRUG DEVELOPMENT AND INDUSTRIAL PHARMACY	6	Q3	Y	H
	ORAL DISEASES	6	Q1	N	H
	PROCESS BIOCHEMISTRY	6	Q2	N	H

Y หมายถึง อยู่ในฐาน Pharmacology/Pharmacy, **N หมายถึง ไม่อยู่ในฐาน** Pharmacology/Pharmacy,
OA หมายถึง Open Access เป็นการเข้าถึงแบบเปิดทั้งหมด (ผู้อ่านเข้าถึงบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้โดยเสรีและไม่มีค่าใช้จ่าย โดยที่ผู้เขียนหรือสถาบันของผู้เขียนเป็นผู้ชำระค่า APC), **H หมายถึง** Hybrid Journal เป็นวารสารประเภท Subscription Journal แต่มีทางเลือก (option) ให้ผู้เขียนเลือกให้บทความของตนเองเป็น OA โดยผู้เขียนจะมีค่า APC
S หมายถึง Subscription Journal เป็นวารสารแบบสมัครสมาชิก บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่จะเผยแพร่ต่อสถาบันและบุคคลที่สมัครสมาชิกหรือจ่ายเงินเพื่ออ่านบทความเฉพาะ, **N/A หมายถึง** ไม่มีข้อมูลปรากฏที่ WoS ในปี 2023

สรุปผล

การศึกษานี้นำออกข้อมูลในช่วงระยะเวลา 10 ปี ของผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เผยแพร่ในฐานข้อมูล WoS ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2566 (ค.ศ. 2014-2023) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ทำการเรียงลำดับข้อมูลจากมากไปน้อย พบว่า นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลิตผลงานตีพิมพ์และผลงานได้รับการอ้างอิงในฐาน WoS เพิ่มขึ้นสอดคล้องกันอย่างต่อเนื่อง (รูปที่ 1 และตารางที่ 1) บ่งชี้ว่าผลงานตีพิมพ์มีคุณภาพ ได้รับการยอมรับทางวิชาการและถูกนำไปใช้อ้างอิง ในช่วง 10 ปี การอ้างอิงสูงขึ้นกว่า 100 เท่า อัตราส่วนการตีพิมพ์ต่อคนเฉลี่ย 1.12 ฉบับต่อคนในช่วง 10 ปี (ตารางที่ 2) ทั้งนี้เนื่องจากนักวิจัยส่วนหนึ่งสามารถผลิตผลงานเพื่อตีพิมพ์ได้มากกว่า 3-4 ฉบับต่อปี ค่า APC รวมในแต่ละปีเพิ่มมากขึ้นจากหมื่นเป็นแสนบาทต่อปี สัมพันธ์กับข้อกำหนดผลผลิตของแหล่งทุน ซึ่งมีการกำหนดระยะเวลาในการส่งผลลัพธ์โครงการวิจัยภายใน 1-2 ปี โดยเป็นเวลาที่รวมการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานด้วย (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สำนักวิจัยและพัฒนา, 2567) ส่งผลให้นักวิจัยสนใจตีพิมพ์วารสารรูปแบบ OA ซึ่งมีความรวดเร็วในกระบวนการพิจารณา (peer review) มากกว่ารูปแบบสมาชิก (subscription journal) และการเผยแพร่ผลงานรูปแบบ OA ยังเพิ่มการมองเห็น (visibility) ต่อผู้อ่าน นำไปสู่การถูกอ้างอิง (citation) ที่มากขึ้น (Piwowar et al.,2018) และในช่วงปี ค.ศ. 2021-2023 วารสารวิชาการแบบ OA มีจำนวนมากขึ้นด้วย จึงเป็นทางเลือกใหม่ให้นักวิจัยประสงค์ส่ง manuscript แบบ OA อีกทั้งวารสารรูปแบบ OA ยังถูกจัดอันดับ Q ด้วยตั้งแต่ระดับ Q1 Tier ระดับ Q1, Q2, Q3 และ Q4 สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยและคณะเภสัชศาสตร์ ตามเกณฑ์การสนับสนุนเงินรางวัลที่แตกต่างกันตามระดับคุณภาพของวารสารวิชาการ ด้านการสร้างความร่วมมือ

Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

ในการดำเนินการวิจัยและมีผลลัพธ์ในรูปแบบผลงานตีพิมพ์ร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น มีความต่อเนื่องและมีความหลากหลายทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย (ตารางที่ 3) โดยความร่วมมือมักเกิดจากการพบปะของนักวิจัยผ่านการเข้าร่วมประชุมวิชาการนานาชาติ ซึ่งคณะเภสัชศาสตร์และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีงบประมาณสนับสนุนการเข้าร่วมประชุม ทำให้เกิดการสร้างความร่วมมือและขยายองค์ความรู้ผ่านการทำวิจัย ดังจะเห็นได้จากผลงานตีพิมพ์ร่วมกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และภูมิภาคอาเซียนตลอดจนถึงประเทศกลุ่มตะวันตก ซึ่งการตีพิมพ์ร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศช่วยเพิ่มการมองเห็นบทความและเพิ่มโอกาสการถูกอ้างอิง ซึ่งผลลัพธ์ลักษณะนี้สอดคล้องกับที่ Kwiek (2021) วิเคราะห์ปริมาณผลงานวิจัยในยุโรปที่มีอัตราการเติบโตมากขึ้นจากการร่วมกันเป็นผู้ประพันธ์ของนักวิจัยระหว่างประเทศต่าง ๆ สำหรับคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีความต่อเนื่องของการมีนักศึกษาต่างชาติระดับบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่จากอินโดนีเซียและปากีสถานซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาและเดินทางกลับภูมิลำเนาเพื่อเป็นนักวิจัย ช่วยสร้างความร่วมมือในการตีพิมพ์ผลงานได้ต่อเนื่องและขยายขอบเขตไปยังนักวิจัยเครือข่ายอื่นด้วย ซึ่งปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยระดับนานาชาติสอดคล้องกับงานวิจัยของ Marginson (2021) นอกจากนั้น นักวิจัยในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ยังเน้นการสร้างเครือข่ายกับนักวิจัยต่างคณะในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และคณะเภสัชศาสตร์ต่างมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ (ตารางที่ 4) ทั้งนี้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์มีความถี่มากที่สุด เนื่องจากที่ตั้งอยู่ใกล้กัน ทำให้การสร้างความร่วมมือผ่านบัณฑิตศึกษาสะดวกและรวดเร็ว เมื่อพิจารณาจากหมวดหมู่สาขาของผลงานวิจัย นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สร้างผลงานในหมวดหมู่ Pharmacology/Pharmacy มากที่สุด (ตารางที่ 5) ซึ่งสัมพันธ์โดยตรงกับองค์ความรู้ทางเภสัชศาสตร์ เห็นได้จากในปี ค.ศ. 2023 QS World University Rankings ได้จัดลำดับสาขา (by subject) Pharmacy & Pharmacology ของมหาวิทยาลัย-สงขลานครินทร์ อยู่อันดับที่ 301-350 (Lane, 2025) อย่างไรก็ตาม การจัดลำดับนี้นับรวมผลงานตีพิมพ์สาขา Pharmacy & Pharmacology จากคณะอื่น ๆ ภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้วย

เมื่อวิเคราะห์การตีพิมพ์ใน WoS ในช่วง 10 ปี โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนผลงานตีพิมพ์รวม จำนวนการอ้างอิงรวม จำนวนการเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ จำนวนการอ้างอิงของผลงานตีพิมพ์ที่เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ (ตารางที่ 6) พบว่าจำนวนผลงานตีพิมพ์รวมสัมพันธ์กับจำนวนการอ้างอิง แต่ไม่สัมพันธ์กับการเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ และ ค่า H-index ไม่สะท้อนการเป็นเจ้าของผลงานวิจัย (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย (Chinchilla-Rodríguez et al., 2024) เมื่อพิจารณาการเลือกเผยแพร่ในวารสารรูปแบบ OA (รูปที่ 3) พบว่าวารสารรูปแบบ OA มีแนวโน้มได้รับความสนใจจากนักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้ฐานข้อมูล Elsevier (2025) และ Cambridge Core (2025) ระบุว่าวารสารรูปแบบ OA เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ได้เร็วขึ้น เข้าถึงจากผู้อ่านและถูกนำไปอ้างอิงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้อ่านสามารถเข้าถึงบทความวิจัย และข้อมูลวิจัยที่เผยแพร่ในวารสารที่เปิดให้เข้าถึงแบบเสรี ผ่านระบบสารสนเทศดิจิทัล (web-based) โดยที่ผู้อ่านไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเป็นสมาชิก อีกทั้งวารสารกลุ่ม OA ถูกบรรจุในฐาน WoS ในจำนวนที่มากขึ้นและลักษณะผลงานวิจัยจากคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีคุณภาพเข้าระดับ Q1 Tier 1, Q1 และ Q2 ของ WoS ด้วย จึงทำให้วารสาร OA เหล่านี้เป็นทางเลือกในการตีพิมพ์เผยแพร่ของนักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มัณฑะณี คำโพธิ์ (2564) ระบุว่าการเผยแพร่ผลงานวิชาการในวารสารกลุ่ม OA จะเพิ่มโอกาสให้ผลงานได้รับการอ้างอิง หรือถูกนำไปใช้มากขึ้น ซึ่งการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีคุณภาพจะแสดงคุณภาพต่อตัวของคณาจารย์และสถาบัน อย่างไรก็ตามวารสารรูปแบบ OA มีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ซึ่งค่าใช้จ่ายรวมต่อปีอยู่ในระดับแสนบาท (ตารางที่ 2) และในบางปีสูงเกือบถึงระดับล้านบาท พิเชษฐ์ เทพสุวรรณ์ (2564) พบว่าการที่มหาวิทยาลัยปรับเกณฑ์การให้รางวัลในฐาน WoS เน้นกลุ่มวารสารระดับคุณภาพสูงสุด Q1 ซึ่งมีค่า Impact Factor สูง ส่งผลให้คณาจารย์นักวิจัยมุ่งผลิตบทความวิจัยเผยแพร่ในฐานข้อมูล WoS เพิ่มมากขึ้นต่อเนื่อง บ่งชี้ถึงงบประมาณที่พร้อมและเพียงพอทำให้นักวิจัยสร้างผลงานได้ตามเป้าหมาย ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา นักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตีพิมพ์

Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

ในวารสารที่อยู่ในสาขา Pharmacology/Pharmacy มากกว่าวารสารที่ไม่ได้อยู่ในสาขา Pharmacology/Pharmacy (ตารางที่ 7) อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มการตีพิมพ์ในสาขากว้างขึ้น เช่น multidisciplinary ระดับคุณภาพของวารสารที่นักวิจัยตีพิมพ์ผลงานสะสมรวมในฐาน WoS ส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับ Q1 ทั้งนี้การเลือกระดับวารสารวิชาการเพื่อการตีพิมพ์สัมพันธ์กับข้อกำหนดผลผลิตของแหล่งทุน ซึ่งกำหนดไว้ที่ Q1 หรือ Q2 และยังสอดคล้องกับนโยบายการสนับสนุนค่า APC และเงินรางวัลการเผยแพร่บทความทั้งจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และคณะเภสัชศาสตร์ ซึ่งเมื่อตรวจสอบข้อมูลการยื่นคำของบประมาณสนับสนุนและเงินรางวัลก็เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายการตีพิมพ์ผลงานต่อฉบับ (ไม่แสดงข้อมูล)

โดยสรุปผลการศึกษานี้สะท้อนผลลัพธ์การดำเนินการวิจัยทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ตลอดจนแสดงแนวโน้มและศักยภาพด้านการวิจัยของนักวิจัยคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่สามารถสร้างผลงานที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องตามเป้าหมายของคณะและมหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่านักวิจัยมีค่าใช้จ่ายด้าน APC ที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ทั้งนี้ การกำหนดผลลัพธ์ของทุนวิจัยด้าน Quartile และการกำหนดเกณฑ์การสนับสนุน APC รวมถึงการให้รางวัลกับบาง Quartile ช่วยผลักดันให้นักวิจัยผลิตผลงานที่มีคุณภาพและมีจำนวนเพิ่มขึ้นได้

การศึกษานี้ยังมีข้อจำกัดจากการที่ข้อมูลจากฐาน WoS ในช่วง 10 ปี เฉลี่ยร้อยละ 87 (ตารางที่ 2) ซึ่งไม่ครอบคลุมงานวิจัยทั้งหมดของคณะฯ ข้อมูลที่เลือกมาวิเคราะห์และนำเสนอเป็นเพียงส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดด้านการวิจัยด้านผลงานตีพิมพ์ ทั้งนี้ยังมีตัวชี้วัดอีกหลายชนิดที่บ่งบอกถึงศักยภาพอื่น ๆ ของนักวิจัย เช่น การสร้างนวัตกรรมผ่านตัวชี้วัดด้านจำนวนสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร อย่างไรก็ตามตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นผลลัพธ์ที่แปรผันตามการสร้างองค์ความรู้ผ่านการตีพิมพ์ผลงานขึ้นก่อน การตั้งขอบเขตการวิเคราะห์ข้อมูลในช่วง 10 ปีทำให้ได้ข้อสรุปในภาพรวมแต่อาจไม่ได้สะท้อนผลลัพธ์ที่มีความเด่นชัดในช่วง 2-3 ปีท้าย ซึ่งผลของวารสารรูปแบบ OA เข้ามามีบทบาทต่อผลลัพธ์การตีพิมพ์อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

แม้คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีนักวิจัยที่ถือครองค่า H-index ช่วง 20-30 ส่วนใหญ่เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจหรือผู้ประพันธ์แรก และนักวิจัยเหล่านี้เป็นนักวิจัยแนวหน้าที่สร้างองค์ความรู้ ซึ่งเป็นสมรรถนะหลักของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แต่คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ก็มีนักวิจัยอีกส่วนหนึ่งเป็นเพียงผู้ร่วมแต่ง (co-author) คณะสามารถเพิ่มกลยุทธ์การผลิตผลงานที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจหรือผู้ประพันธ์แรกให้มากขึ้น และเน้นให้นักวิจัยใหม่ที่ยังไม่มีศักยภาพในการเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจหรือผู้ประพันธ์แรกได้มีผลงานเป็น co-author เพื่อเกิดกระบวนการเรียนรู้การผลิตผลงานวิจัย ซึ่งจะสะท้อนผลการถูกจัดอันดับได้โดยตรงกว่าและมีประโยชน์ต่อนักวิจัยในการนำไปใช้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยทั้งการถูกจัดอันดับและจำนวนผู้มีตำแหน่งวิชาการล้วนเป็นดัชนีวัดความสำเร็จด้านการวิจัยตามนโยบายของมหาวิทยาลัยด้วย

เอกสารอ้างอิง

กองบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยมหิดล. (2568, 2 มกราคม). *การสนับสนุนการตีพิมพ์ผลงานวิจัย*. มหาวิทยาลัยมหิดล. https://op.mahidol.ac.th/ra/budget-pub/

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2560, 1 มิถุนายน). *แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)*. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. https://planning.psu.ac.th/documents/information/planning/60-79/plan20years.pdf

โกสินธุ์ ศิริรักษ์ และ กิตติพร ศรีเพ็ชร. (2565). การวิเคราะห์ผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติของมหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์ที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus ปี พ.ศ. 2559-2563. *วารสารวิชาการ ปขมท.*, *11*(1), 123-130.

ประกาศ ก.พ.อ.เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2564. (2565, 7 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 139 ตอนพิเศษ 4 ง. หน้า 22-50.

Received: September 15, 2024, Revised: October 16, 2025, Accepted: January 28, 2026
http://doi.org/10.14456/jmu.2026.31

พิเชษฐ์ เทพสุวรรณ์. (2563). การศึกษาสภาพผลผลิตงานวิจัยของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. *วารสารวิชาการ ปขมท.*, *1*(10), 12-22.

_____. (2564). การวิเคราะห์บทความวิจัยของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล Scopus และ Web of Science. *วารสารวิชาการ ปขมท.*, *10*(3), 186-194.

มัณฑะณี คำโพธิ์. (2564). การเข้าถึงแบบเปิด: แหล่งสารสนเทศสำคัญต่อวงการวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ. *พยาบาลสาร*, *48*(4), 336-346.

ศรีสุดา คล้ายคล่องจิตร และ วรวรรณ วาณิชย์เจริญชัย. (2564). การวิเคราะห์ผลงานวิจัยตีพิมพ์ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารสหศาสตร์*, *21*(1), 166-180.

สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2566, 11 ตุลาคม). *ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง การสนับสนุนการตีพิมพ์บทความวิจัย*. ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. https://docs.psu.ac.th/view/d4cf2dd7-d13c-4a46-8b19-612ac55af080

_____. (2567, 10 กันยายน). *ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง ทุนองค์ความรู้ ประจำปีงบประมาณ 2568*. ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. https://docs.psu.ac.th/view/b9f321a1-f7bc-4747-8903-3f5867139c09

Cambridge Core. (2025). *Benefits of open access*. Cambridge University Press. https://www.cambridge.org/core/services/open-access-policies/open-access-resources/benefits-of-open-access

Chinchilla-Rodríguez, Z., Costas, R., Robinson-García, N., & Larivière, V. (2024). Examining the quality of the corresponding authorship field in Web of Science and Scopus. *Quantitative Science Studies*, *5*(1), 76-97. https://doi.org/10.1162/qss_a_00288

Elsevier. (2025). *Open access visibility*. Elsevier. https://www.elsevier.com/researcher/author/open-access/visibility

Kwiek, M. (2021). What large-scale publication and citation data tell us about international research collaboration in Europe: changing national patterns in global contexts. *Studies in Higher Education*, *46*(12), 2629-2649. https://doi.org/10.1080/03075079.2020.1749254

Marginson, S. (2021). What drives global science? The four competing narratives. *Studies in Higher Education*, *47*(8), 1566-1584. https://doi.org/10.1080/03075079.2021.1942822

Lane, C. (2025, Mar 12). *How to use the QS world university rankings by subject*. QS TopUniversities. https://www.topuniversities.com/subject-rankings/methodology

Piwowar, H., Priem, J., Larivière, V., Alperin, J. P., Matthias, L., Norlander, B., Farley, A., West, J., & Haustein, S. (2018). The state of OA: a large-scale analysis of the prevalence and impact of Open Access articles. *The Journal of Life and Environmental Sciences*, *6*, e4375. https://doi.org/10.7717/peerj.4375

QS Top Universities. (2025). *QS World University Rankings by Subject 2025: Pharmacy & Pharmacology*. QS Top Universities. https://www.topuniversities.com/university-subject-rankings/pharmacy-pharmacology